

پہ تِسالونیکیان - پولُسے اٲولی کاگد

پہ تِسالونیکیان پولُسے اٲولی کاگدے پجار

سلام و درٲوت

① چہ پولُس و سیلوانوس و تیموتاووسے نیٲمگا،

پہ تِسالونیکیانِ کلیسیا کہ هُدايِن پت و هُداوندِیَن ایسا مَسیہٲیگ اِنت.

رہمت و ایٲمنی شمارا سر بات.

تِسالونیکیانِ ایمان

② ما هر وهدا وتی ذوایانی تھا شمئے ناما گریِن و مُدام پہ شما سجَّهٲِنان

هُدائے شُگرا گریں۔ (۳) ما وتی ہدائیں
پتے دیما مدام شمے باورمندی کاران و
پرمہرین زہمتان و سگ و برداشتا یات
کنین کہ آیانی سرچمگ ہما امیت انت
کہ شمارا مے ہداوندین ایسا مسیہے
سرا هست انت۔

(۴) او براتان، او ہدائے دوستیگین
مردمان! ما زانین کہ شما ہدائے گچین
گرتگین ایت، (۵) چیا کہ مے وشین
مستاگ ہشکین گپے نہ ات کہ شمارا سر
بوت، زور و واک و پاکین روہی ہم گوں
ات و مہکمین ستکے ہم مان اتی۔ شما
زانیت کہ ما گوں شما چوں اتین و ما پہ
شما چے کرت۔

(۶) شما میگ و ہداوندے رندگیر
جوڑ بوتیت چیا کہ گرانین سگی و
سوریانی تھا شما مے ہبر پہ گلے زرت،

ڳوڻ اُنڇيڻ شادمانِيءَ کي چي پاڪيڻ روهي
 رسيٽ. (۷) اءِ ڪارئي سئو با شما پي
 مڪدونِيءَ و اڪايهئي سڃهين باورمندان
 مسالي جوڙ بوتيت. (۸) چيا کي
 هداوندئي هبرئي تئوار چي شما شنگ
 بوت، تنها مڪدونِيءَ و اڪايها نه، هداي
 سرا شمئي باور هر جاگه زانگ بوت.
 پميشڪا زلورت نه انت کي ما اشيئي بارئوا
 چيزي بگوشيڻ. (۹) چيا کي شما مارا
 چوڻ و ش آتڪ ڪرت، مردم و ت اءِ ڪسها
 ڪنت، و اءِ گپا هم ڪنت کي شما چوڻ
 بت پرستي يله دات و ديم پي هدايا
 آتڪيت کي نميران و راستين هداي
 پرستش و هزمتا بڪنيت و (۱۰) آييئي
 چڪئي ودارا بييت، هما کي چي آسمانا
 ڪئيت، هما کي هدايا چي مردگان زندگ
 ڪرت بزان ايسا کي مارا چي آيوڪيڻ گزيا
 رگينيت.

۱) او براتان! شما وٲ زانیٲ که

شمئے کړا، مئے آیگ بیٲایډگ نه آت. ۲)

آنچو که شما زانیٲ، ما شمئے کړا آیگا
پیسر پیلپیئے شهرا چوٲ ازاب و بے اِزٲ
کنگ بوٲیٲن، بله ما چه وٲی هُډائے کُما
تَهم و جُرٲ کرت و اینچک دژمنیئے تھا
هم ما هُډائے و شَیٲن مستاگ په شما سر
کرت. ۳) اے دزبندیا که ما کنیٲن، اِشیا

ردی یا بدنیتی مان نیست و ما شمارا رد
دئیگ هم نلوٲیٲن، ۴) و شَیٲن مِستاگئے

جارا پمیٲشکا جنگا این که هُډایا مارا
چکاِستگ و دیستگی که ما اے کارئے
لاک این. ما مردمانی و ش کنگئے جُها
نه این، هُډائے و ش کنگئے جُها این، هما

هُډا که مئے دلاٲ چکاِسیت. ۵) شما

زانیٲ که ما هچبر چاپلوسی نکرتگ و نه
مارا چیرِیٲن تماه و لالچے بوتگ. هُډا

شاهد انت. (۶) چه مردمان تئوسپیئے

لوٹوک هم نبوتگین، نه چه شما و نه چه
دگران، پل تَرے مَسیهئے کاسدیئے ناما ما
وتی اهتیار پیش داشت گرتگات. (۷)

بله ما چو نکرت و گوَن شما آنچو مهربان
آتین که ماتے گوَن وتی چگان بیت. (۸)

ما په شما سک واهگدار آتین و په گله
گوَن شما تهنا هُداے و شین مستاک بهر
نکرت، وتی جندے زندگی هم بهر کرت،
چیا که شما مارا سک دوست آتیت. (۹)

براتان! شمارا مئے جُهد و زهمت الم یات
انت. وهدے ما شمئے کرا هُداے و شین
مستاکئے جارا جنگا آتین، ما شپ و روچ
کار هم کرت تانکه چه شما گسیئے سرا
بارے مبین. (۱۰) شما شاهد ایت و هُدا

هم شاهد انت که ما باورمندانی نیاما،
بزان شمئے نیاما چوَنین پهریزکار و پاک
و بے ایبین زندے گوازینت. (۱۱) شما

زانيتَ که ما گُونِ شما هر يَكِيَا انچُش
آتِيَن که مهربانيَن پتے گُونِ وتی جندے
چُگانَ بیت. (۱۲) ما شمارا دلبُدی و

دلجمی دات و دزبندی کرت که انچِيَن
زندے بگوازيْنيتَ که هُدائے لاهکِ ببيت،
هما هُدا که شمارا تئوارَ کنت که ديمِ په
منی بادشاهی و شان و شئوکتا بيايت.

(۱۳) ما مُدام هُدائے شُگرا گريَن که
وهده هُدائے هبر شمارا سر بوت، هما
هبر که شما چه ما اِشکت، شما مَنّت که
انسانی هبرے نه اِنت، هُدایي هبرے و
انچُش اِنت هم. اے هُدائے هبر اِنت که
شمئے، بزان باورمندانی دِلان اَسر کنگا
اِنت. (۱۴) او براتان! شما هُدایيَن پت و

ايسا مَسِيهئے هما کليسا يانی پئيما کرت
که يهوديها اِنت. چيّا که شمارا شمئے
چندے مردمان هما پئيما آزار دات که
يهوديان آ کليسا آزار داتنت، (۱۵) هما

يهوديان كه هُداونديِن ايسا و پئيگمبر
كُشتنت و مارا هم آزار دات. آ، هُدايا نارزا
كننت و هرگسئ دژمن انت. (۱۶) آ مردم

نئيلنت كه ما گون دركئومان وشين
مستاگئ بارئوا هبر بكنين، هما مستاگ
كه دركئومان رَكينيت. اے پئما آ مدام
وتي گناهان تان گُڏي هُدا رسيَنت و
گُڏسرا هُداي کهر آياني سرا كپيت.

پولسئ واھگ

(۱۷) براتان! ما كه په گمَين وهديا چه

شما جتا بوتين، بل كه ديم په ديم
نه آتين بله دل وه هئوار آنت، دلبَرين
زهيران مارا هر پئمين جُهد پرمات كه
پدا گون شما ديم په ديم بيِن. (۱۸) من

پولسا باز رندا جُهد كرت و ما لوُت كه
شمئ گورا بياين، بله شئيتانا مئ راه و
در بند كرتنت. (۱۹) چيا كه مئ اُميت و
مئ شادمانى شما ايت. شما مئ هما تاج

اَیْتِ که ما آییئے سرا پهرَ بندین، وتی
هُداوندین ایسائے بارگاها، هما وهدا که
هُداوند کئیت. (۲۰) هئو، شما مئے شان
اَیْت و شما مئے شادمانی اَیْت.

- (۱) پمیشکا وهده ما گیشتر سَگت
نکرت، ما شئور کرت که من و سیلوانوس
آتِنئے شهر ا دارین و (۲) مئے برات
تیموتاووس که هُدائے راها مَسیهئے
وَشَّین مِستاگئے شِنگ کنگئے کارا مئے
همکار اِنْت، آییَا دِیَم دِیِین که شمئے
ایمانا مُهرتِر بکنت و شمارا دِلَبْدِی بدنت
(۳) تانکه هچگس اے سَگی و سؤریانی
تھا ملَرزیت. چیا که شما وِت زانِیت که
سَگی و سؤری اَلَم مئے راها کاینت. (۴)
وهده شمئے کِرا اَتِین، ما شمارا چه
پیَسرا گوشت که ماشما آزار دئیگ بیِن و
اَنچَش بوت، شما شَرِیا زانِیت. (۵)

پمیشکا، وهدے من گیشتر سَگت نکرت،
 پہ شمئے ایمانئے هائے گرگا یگے دیمن
 دات. منا ترست کہ بلکین چکاسوکیں
 شئیتانا وڑے نہ وڑیا شمارا چکاسا دئور
 داتگ و مئے جُهد مپت و ناھودگ بوتگ.

تیموتاووسئے اورتگیں وشین هال

۶) بله تیموتاووس نوکی چہ شمئے
 کِرا واتر بوتگ و مئے کِرا آتکگ و شمئے
 باور و مہرئے بارئوا وشین هالے گوں
 انتی. مارا گوشتی کہ شما مُدام مارا پہ
 شری یات کنیت و شمارا پہ مئے دیدارا
 زھیر کنت، انچش کہ مارا پہ شما زھیر
 کنت. ۷) اشیئے سئوبا، او براتان، مارا

وتی سجھین جنجال و آزارانی تھا شمئے
 بارئوا دلجمی رست، شمئے ایمانئے سئوبا.

۸) نون ما آراما نِشت کنین کہ شما

ھداوندئے راھا مہر اوشتاتگیّت. ۹) ما
 پہ شما ھدائے همینچک شگرا بگریں هم

گَمّ اِنْت، چِیا کہ ما شَمّے سَوَبا هُداے
بارگاها سَکّ گل اِین. (۱۰) ما شپ و روچ
چه دلّے جهلانکيا دوا کُنّین کہ شمارا پدا
بِگندِین و هر چیزّے کہ شَمّے ایمانّے تها
گَمّ اِنْت، آييا سرجم بکنّین.

(۱۱) نون مئے هُدايْن پتّے جند و مئے
هُداوندِین ایسا مئے راها پچ کناات کہ ما
شَمّے کرا بیایْن. (۱۲) هُداوند شَمّے مِهر
په یكدوميا و په سَجّهيْنان گیش کناات،
شَمّے دل چه مِهر سرریچ بات هما پئیما
کہ په شما مئے دل چه مِهر سرریچ اِنْت.
(۱۳) هُداوند شَمّے دلا مِهر و مُهکم کناات
کہ وهده مئے هُداوندِین ایسا گوْن وتی
سَجّهيْن پلگار تگيْنان کئیت، شما مئے
هُدايْن پتّے بارگاها بے ائیب و پاک و
پلگار بیّت.

پاک و پلگارِین زند

۱) براتان! دگہ گپے ایش انت، ما

شمارا سوچ داتگ کہ وتی زندا چوَن
بگوازیئیت کہ ہدا چہ شما وِش و رزا
بییت و شما اَنچُش کنگا ایت ہم۔ نون
ہداوندین ایسائے ناما گوَن شما دَربندی
کنین و گوَشین کہ اے چیزا روچ پہ روچ
گیشتَر بکنیت۔ ۲) چیا کہ شما زانییت

کہ ما چہ ہداوندین ایسائے نیمگا شمارا
چوَنین پرمان داتگ۔ ۳) ہدائے رزا ایش
انت کہ شما پاک و پلگار بییت و وتا چہ
ہئوس و سیہ کاریا دور بداریت۔ ۴)

باید انت چہ شما ہر یگے گوَن پاکی و
پلگاری و پہ اِزت وتی جسمے لگامے
دارگا بزانت۔ ۵) درکئومانی ڈئولا مبییت
کہ ہدایا نَزانت و ہئوا و ہئوسانی گلام
انت۔ ۶) کس پہ وتی ہئوسا براتے اِرتا

دست مجنت و چہ آایا پایدگ چست
مکنت، چیا کہ ہداوند ہر گندگین کارے

سِزایا دنت، آنچو ڪه ما پيسرا شمارا هُزار
ڪرتگ و گوشتگ. (۷) هُدايا مارا په
ناپاڪيا گوانڪ نجتگ، په پاڪي و پلگاري
گوانڪي جتگ. (۸) پميشڪا هرگس ڪه
اے سوڄا نزوريت، آ انسانِيئے ناپرمانيا
ڪنگا نه انت، هُدائے ناپرمانيا ڪنگا انت،
هما هُدا ڪه شمارا وتي پاڪين روها دنت.

(۹) مارا په شما براتي مهرے بارئوا
نبشته ڪنگے زلورت نه انت، چيا ڪه شما
وت چه هُدائے تاليمان در بُرتگ ڪه چوَن
يڪدوميا دؤست بداريٽ. (۱۰) شما وه
گوَن مڪدونِيهے سڄهين براتان مهر ڪنگا
ايت، بله او براتان، ما گوَن شمارا دزبندِي
ڪنين ڪه وتي مهرا رُچ په رُچ گيشتر
بڪنيت. (۱۱) وتي سڄهين وسا بڪنيت ڪه
په هامؤشي زند بگوازينيت و دگرے ڪارا
ڪار مداريت. وت ڪار و رُوزگار بڪنيت،

آنچو کہ ما شمارا هُکم داتگ. (۱۲) اے
 پیما شما دَرآمدانی دِیما اِزتمندیں زندے
 گوازینت کنیت و هچگسے چمدار نبیت.
 ایسا مسیہے پر ترگ

(۱۳) براتان! ما لوئین کہ شما مرکے
 و ابا و پتگیانی بارئوا سرید بییت و آ
 مردمانی ڈولا پُرسیگ مبییت کہ هچ
 اُمیتش نیست. (۱۴) اگن مارا باور انت کہ
 ایسا مرت و پدا زندگ بوت، گڑا مارا اے
 هم باور انت کہ ایسائے هما باورمند کہ
 مرکے و ابا و پتگانت، هُدا آیان ایسائے
 همراهیا پدا کاریت. (۱۵) ما هُداوندے
 جندے هبرانی بُنیادا شمارا گوشگا این،
 ما کہ انون زندگ این و تان هُداوندے
 آیکا زندگ مانین، هچ پِیما چه و پتگیان
 پیسر نرئوین. (۱۶) چیا کہ هُداوند وت
 پریشتگانی سردارے تئوار و هُدائے

ڳرنائے تئوارے همراهيا، هُڪم دئيانا چه
 ارشا ايزر ڪئيت. ڳڙا، ائولا مَسِيهه هُما
 باورمند زندگ بنت كه مُرتگ انت و (۱۷)
 پدا ما كه انگت زندگ اين و همدا اين،
 چست ڪنگ و ڳون آيان هئوار جمبراني
 تها آسمانا برگ بين كه هُداوندا ديدار
 بڪنن. اے پئِما، مدام ڳون هُداوندا
 يڪجاه بين. (۱۸) پميشڪا يكدوميا ڳون
 اے هبران دلبڏي بدئييت.

هَداوندے آيگے رُچ

(۱) او براتان! زلورت نه انت كه ما
 وهه و رُچاني بارئوا په شما نبشته
 بڪنن. (۲) چيا كه شما شَرِّيا زانيت كه
 هَداوندے رُچ چو شپي دُزيا ڪئيت. (۳)
 هُما وهه كه مردم گُوشنت ”آمن و امان
 انت“، آياني سرا اناگت تباھيه ڪئيت،
 انچو كه لاپ پُرين جنينئيه چلگي درد

اناگت کاینت، و آتتک نکنت.

٤) بله او براتان! شما تھاریا نہ ایت

کہ آ روچ چو دُزیا بیئیت و شمارا جاہ
بسرینیت. ٥) چیا کہ شما درُست رُزنئے

چک ایت، روچئے چک ایت. ما شپئے چک
نہ این، تھاریئے چک نہ این. ٦) گڑا

بیائت ماشما اے دگرانی ڈولا نکین و
واب نکین، آگہ مانین و ہزار بیں. ٧)

چیا کہ ہما کہ وپسنت، شپا وپسنت و
ہما کہ شراب ورنٹ، شپا شراب ورنٹ و

بیسار بنت. ٨) بله ما کہ روچئے چک

این، ما ہزار بیں، ایمان و مہرا چو
سینگ پوشا بندین و نجاتئے امیتا چو

جنگی کُلاھا سرا بکین. ٩) چیا کہ

ہدایا مارا پہ گزبئے سگگا گچین نکرتگ،
مارا گچینی کرتگ کہ وتی ہداوندین

ایسا مسیہئے برکتا برکین. ١٠) آپہ ما

مُرت که ما، تُرے زندگ بیٻن یا مرکا واپ،
گؤن آييا زندگ بهانيٻن. (۱۱) پميشکا

يکدوميا دلبدی بدئيٻت و وتی ایمانئے
رُست و رُدؤما یکدگرا کُمک بکنيت، انچؤ
که شما انون کنگا ايت.

سر و سؤج

(۱۲) او براتان! نون ما چه شما دزبندی
کنين، هما مردمان اِزت بدئيٻت که شمئے
نياما زهمت گشگا انت و هداوندئے راها
شمئے مستر انت و شمارا سر و سؤج
کنگا انت. (۱۳) آيانی کارئے سئوبا آيان باز
اِزت بدئيٻت و دؤست بداريت. گؤن
يکدوميا په ايمني زند بگوازينيت. (۱۴)

براتان! ما چه شما دزبندی کنين، هما که
تَمبل و جاندر انت، آيان سرپد بکنيت،
هما که دلپروش انت، آيان دلبدی
بدئيٻت، هما که نزور انت، آيان کُمک

- ١٥) بکنیت و سجهینانی برداشتا بکنیت.
- هئالا بداریت که کس بدیئے بدلا بدی
مکنت. بدی مکنت و مُدام په یکدگرا و
په هرگسا شریئے رندا بیئت. ١٦) مُدام
گل و شادان بیئت. ١٧) هر وهدا ذوا
بکنیت. ١٨) هر پیمن جاورانی تنها
هُدائے شگرا بگریت، چیا که په شما
هُدائے رزا همش انت، شما که ایسا
مسیهئیک ایت. ١٩) پاکین روئے آسا
مکشیت. ٢٠) پیشگوئیان کمشرپ
مکنیت، ٢١) بله هر چیزا بچگاسیت و
هما که شر انت، هماییا وتی کرا بداریت.
٢٢) چه هر ڈولین بدیا دور بیئت.
- گڈی ذرهبات
- ٢٣) هُدائے جند، ایمنیئے هُدا شمارا
سرجمیا پاک و پلگار بکنات. تان مئے

هُداونديڼ ايسا مَسيهه وَاثر بئيگا شمئ
أرواه و ساه و بدن سَرجميا بے ائيب
بمانانت. (۲۴) هما هُدا که شمارا تئوار
کنت، وتی کئولئ سرا اوشتاتگ و اے
کارا کنت.

(۲۵) براتان! په ما دوا کنيت. (۲۶)
سجّهين براتان په پاکدلی بچکيت و
سلام سر کنيت. (۲۷) من شمارا
هُداوندئ ناما حکم دئيان که اے کاگد په
سجّهين براتان وانگ ببيت. (۲۸) مئ
هُداونديڼ ايسا مَسيهه رهمت گون شما
گون بات.